

Zondag 4 in de advent 2019

Het feest van Jezus'geboorte is nabij. De lezingen van deze vierde zondag in de advent bereiden erop voor. Zij tonen ons ook hoe Gods wegen dikwijls indruisen tegen onze menselijke plannen en verwachtingen.

Eerst hoorden wij de profetie van Jesaja. Hij is de profeet van de nabijheid Gods. Nooit heeft iemand de gestalte en de zending van Jezus de Messias vooruit zo weten te schetsen als deze profeet. De kern van zijn boodschap lijkt mij de zekerheid dat God zich inlaat met onze menselijke geschiedenis. Daarin verschilt zijn instelling van die van koning Achaz, die het lot zelf in handen wil nemen, die niet durft vertrouwen op Goddelijke bescherming maar zijn heil zoekt bij de politieke en strategische steun van het Assyrische rijk. De steun van de goddelijke nabijheid komt niet altijd – en meestal niet – in een door ons gedroomde vorm. De voorzienigheden neemt de moeilijkheden niet van ons weg. God vraagt van mensen onvoorwaardelijke overgave en een kinderlijk geloof. Koning Achaz schrikt daarvoor terug. Het lijkt heel stoer dat hij zegt: “ik vraag niet om een teken, ik wil de Heer niet op de proef stellen.” In werkelijkheid vertrouwt hij alleen op eigen inzicht en heeft hij liever dat de profeet zich niet met de politieke situatie bemoeit. Maar ongevraagd wordt hem een teken aangezegd. Wat Jesaja precies heeft bedoeld daarover zijn meerdere interpretaties. De bijbelgeleerden verschillen over de interpretatie van die woorden. Maar we mogen toch niet voorbijgaan aan de uitleg die het evangelie van Matteus geeft. Voor de schrijver van het evangelie gaat het om een vroege voorzegging van de maagdelijke geboorte van Jezus uit Maria. Die zwangerschap moet voor het jonge meisje een ongelooflijk zware beproeving zijn geweest. Maar voor haar verloofde, Jozef was het uiteraard ook een gegeven dat zijn leven en zijn toekomstplannen overhoop gooide en waarmee hij geen raad wist. Zij zullen er samen over gesproken hebben, en hij zal in de onschuld en de trouw van Maria hebben willen geloven, maar toch: hoe te handelen? Wat was wijsheid?

“God geeft het zijn beminden in de slaap”(Ps. 127)

Jozef is evenal zijn grote voorganger, de zoon die aartsvader Jacob uit zijn geliefde vrouw Rachel ontvangen had, een rechtvaardige

die wandelde met God, en begiftigd werd met profetische dromen. Hij kreeg in een droom een opdracht, een roeping, waar hij helemaal niet op te wachten zat, die hem losmaakte van zijn vredig leven in Nazareth, van een gelukkig huwelijksleven met Maria, een meisje uit duizend. Wel zal hij haar tot vrouw mogen nemen, maar haar kind is niet door hem verwekt. Hij mag de jongen enkel zijn naam geven, en de zorg over hem aanvaarden, van Bethlehem naar Egypte, van Nazaret naar Jeruzalem. Het zal een kind zijn met een missie, groter dan van een profeet: Jezus is de vervulling van alle profetieën. Hij is degene die zijn volk zal redden van de zonden."Van de zonden", niet van de vijanden. Het kind heeft geen politieke betekenis, het belooft geen welvaart, welzijn, en geluk, maar het heeft religieuze kracht, en heiligt, zuivert, het geeft eeuwig leven.

De droom bemoedigt Jozef. Hij wordt erdoor verlicht en getroost. De droom verstevigt de band tussen hem en zijn bruid, terwijl deze tegelijk mysterieus voor hem blijft. De droom doet een beroep op het geloof van Jozef, op zijn bereidheid deze moeilijke opdracht aan te nemen als een roeping.

In de tweede lezing spreekt Paulus van zijn roeping Het is de roeping om het evangelie te verspreiden, om mensen te brengen tot de gehoorzaamheid van het geloof: "God heeft u lief en riep u tot zijn heilige gemeente". Die missie, die opdracht, maakt het leven van de apostel niet gemakkelijk, maar het geeft er wel een rijke inhoud aan, een onvoorstelbare waarde.

Zusters en broeders, laten wij de waarde van onze eigen roeping beseffen. Wij zijn in Christus gedoopt. Wij zijn kinderen van God. Die roeping houdt een moeilijke opdracht in, maar schenkt ook diepe vrede.

God schrijft geschiedenis met zijn mensen. Hij gaat daarbij andere wegen dan wij verwachten. Maar zijn plannen overtreffen onze stoutste dromen. Om eraan mee te werken zullen wij het voorbeeld moeten volgen van Maria en Jozef, die allebei voor moeilijke beslissingen stonden. Zij hebben het juiste antwoord gevonden in stil gebed, luisterend naar de stem van Gods Geest in hun hart. In al het lawaai van onze samenleving is het niet gemakkelijk die stem te beluisteren. Ik las dat het zelfs wordt

afgeraden om tijdens kerstvieringen geloofsgesprekken te voeren, dat zou kwetsend kunnen zijn, of verontrustend, en aanleiding gevend tot meningsverschillen.

Ik hoop toch dat het Kerstfeest voor ieder van ons, en voor onze wereld meer mag brengen dan consumptie en vermaak, maar ons op weg zet naar vrede en aanbidding.

Bidden wij voor elkaar, en trachten wij elkaar tot steun te zijn, zoals Maria en Jozef voor elkaar hebben mogelijk gemaakt trouw te zijn aan hun roeping, tot heil van de wereld.